

REGIONŲ APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. sausio 21 d.
Panevėžys

Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmų teisėja Irena Varžinskienė teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos Z. skundą atsakovei Lietuvos valstybei, atstovaujamai Panevėžio pataisos namų, dėl neturtinės žalos atlyginimo.

Teismas

n u s t a t ė :

pareiškėja Z. (toliau - ir pareiškėja) pradiniu skundu (b. 1. 1-5) ir procesiniu dokumentu dėl skundo trūkumų šalinimo (b. 1. 15-17) kreipėsi į teismą, prašydama priteisti iš Lietuvos valstybės neturtinei žalai atlyginti po 1500 Eur už kiekvieną mėnesį.

Kadangi pareiškėja procesiniame dokumente dėl skundo trūkumų šalinimo padarė nuorodą ir į pradiniame skunde nurodytas aplinkybes (b. 1. 17), jos pradinis skundas (b. 1. 1-5) ir procesinis dokumentas dėl skundo trūkumų šalinimo (b. 1. 15-17) laikytini vienu skundu ir toliau vadinami skundu.

Pareiškėja skunde (b. 1. 1-5, 15-17) nurodė, kad ji atlieka bausmę Panevėžio pataisos namuose, priklauso paprastajai grupei. Nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojo Lietuvos Respublikos bausmių vykdymo kodekso (toliau - ir BVK, ir Bausmių vykdymo kodeksas) pakeitimai. BVK 92 straipsnio I dalies 2 punktą paprastajai grupei priklausantiems nuteistiesiems apribojo leidžiamus turėti būtiniausius daiktus, ir uždraudė turėti elektros prietaisus (virdulius, plaukų džiovintuvus, televizorius, radijo imtuvus, elektroninius laikrodžius, USB laikmenas ir t. t.). Pataisos namų administracija, įgyvendindama šį BVK straipsnį, nesuteikė galimybės gauti virintą vandenį ir pašildytą maistą, atėmė galimybę žiūrėti televizorių, televizijos laidas, gauti informaciją iš informacinių laidų. Nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d. pataisos įstaigos parduotuvėje nebuvo leidžiama įsigyti maisto produktų, kuriems prieš vartojimą reikalingas terminis apdorojimas (arbatos, kavos, kakavos, sausos sriubos, sauso sultinio, makaronų, bulvių, kruopų). Nuo 2020 m. liepos 15 d. iki šiol uždarytos virtuvėlės maistui pasišildyti ar paruošti. Priėmus BVK 73 straipsnio 3 punkto pakeitimus, visų grupių nuteistiesiems nebeleidžiami smulkieji paketai iki 2 kg, leidžiami tik laiškai iki 20 g. Tuo jai buvo apribota galimybė gauti informaciją, buvo pažemintas jo orumas. Iki šio apribojimo skaitydavo perduodamus žurnalus, sprendavo kryžiažodžius ir taip gilino žinias, lavino mąstymą. Nuteistiesiems galima per 6 mėn. gauti vieną siuntą su drabužiais, avalyne ir patalyne. Pagal vidaus tvarkos taisyklės kiekvienas nuteistasis turi rengtis sezoną atitinkančiais drabužiais. Per keturis metų sezonus rengiamasi skirtingai. Pažeisdama vidaus tvarkos taisyklės, ji gali būti baudžiama, dėl to jai didėja nervinė įtampa, kraujospūdis, prasideda įvairūs negalavimai, nemiga, virškinimo sistemos sutrikimai, galvos skausmai, ji dažniau kreipiasi į medikus. Nuteistiesiems dabar leidžiama įsigyti tik 2 kg vaisių ir daržovių. Tai ją žemina ir blogina jos sveikatą. Gaunamas maistas pataisos įstaigoje palaiko tik gyvybines funkcijas, dėl to ji negauna pakankamai vitaminų ir mineralų. Trūkstant vitaminų ir mineralų, dažnai skauda galvą, raumenis traukia mėšlungis, skauda kaulus. To nebūtų, jeigu ji galėtų nusipirkti norimą kiekį vaisių, bananų ar obuolių. Pareiškėja teigė, kad geriau būtų leisti nusipirkti norimą kiekį vaisių ir daržovių, negu papildomai kreiptis į medikus ir prašyti skirti vitaminus, kurių pataisos įstaigoje neįmanoma gauti. Nuo 2020 m. kovo mėn. pataisos įstaigoje nėra gydytojo, todėl kreiptis dėl sveikatos sutrikimų yra beprasmiška, nekreipiamas dėmesys į tai, jog jai būtina gydytojo konsultacija dėl vaistų vartojimo (ji serga žmogaus imunodeficito virusu (toliau - ŽIV)). Kai pirmiau nurodytu laikotarpiu pataisos namuose jai buvo atimta galimybė gauti arbatą, kavą, kakavą, visus karštus gėrimus, jai žymiai pablogėjo sveikata, jai reikalingas karštas gėrimas, maistas, vaisiai, daržovės organizmo atsparumui palaikyti. Pareiškėja teigė, kad nustatyti draudimai ir apribojimai pažeidžia elementarias jos teises ir prasilenkia su protingumu, žmogiškumo principais, žemina jos orumą, blogina sveikatą, fizinę ir psichinę savijautą. Pareiškėja prašė priteisti iš Lietuvos valstybės neturtinei žalai atlyginti po 1500 Eur už kiekvieną mėnesį.

Atsakovei Lietuvos valstybei atstovaujantys Panevėžio pataisos namai (toliau - ir atsakovės atstovas, ir Panevėžio pataisos namai, ir pataisos namai) atsiliepimu į skundą (b. 1. 21-31) į skundą nesutiko su skundu ir prašė jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsiliepime paaiškino, kad pareiškėja buvo priskirta paprastajai nuteistųjų grupei. Nurodė, kad sistemiškai aiškinant BVK 92 straipsnio (pakeisto nuo 2020 m. birželio 20 d.) nuostatas, konstatuotina, jog 1 dalies 2 punktu paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems teisė turėti elektros prietaisus nėra įtvirtinta, nustatyta tik teisė turėti barzdaskutę. Įsigaliojus šiems BVK pakeitimams nuo 2020 m. birželio 20 d., paprastajai grupei priskirtos nuteistosios neteko teisės pataisos įstaigoje turėti elektros prietaisus. Įsigaliojus šiems BVK pakeitimams, teisingumo ministro 2020 m. sausio 21 d. įsakymu Nr. 1R-25 patvirtintų Pataisos įstaigų ir tardymo izoliatorių vidaus tvarkos taisyklių (toliau - ir Pataisos įstaigų ir tardymo izoliatorių vidaus tvarkos taisyklės, ir Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklės, ir Taisyklės) nuostatos pakeistos nebuvo. Iki buvo priimtas teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymas Nr. 1R-275 dėl Taisyklių pakeitimo, pataisos namai vadovavosi senosiomis Taisyklių nuostatomis tiek, kiek jos neprieštaravo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusiam BVK reglamentavimui. Bausmę atliekančios nuteistosios buvo paprašytos iki 2020 m. liepos 15 d. turimus elektros prietaisus pasidėti į daiktų sandėlį arba gražinti juos perdavusiems asmenims. Laukdami įstatymo įgyvendinamojo teisės akto priėmimo, pataisos namai priėmė sprendimą nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. leisti nuteistosioms naudotis asmeniniais virduliais. 2020 m. rugpjūčio 21 d. įsigaliojo minėtas teisingumo ministro įsakymas Nr. 1R-275, kuriuo pakeistas Taisyklių 21 punktas įtvirtino paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (ir pareiškėjai) teisę naudotis šiais elektros prietaisais: televizoriumi ir jo priedėliu antžeminei televizijai, jeigu šis priedėlis įsigytas iki 2016 m. balandžio 1 d.; kišeniniu (nešiojamuoju) radijo imtuvu; barzdaskute; elektriniu virduliu; LED skaitymo lempa (maitinama elementais). Nuteistosioms buvo leista minėtus daiktus pasiimti iš sandėlio ir jais naudotis. Vertintina, kokiais asmeniniais elektros prietaisais ir koku laikotarpiu buvo atimta teisė naudotis konkrečiai pareiškėjai. Pareiškėja 2020 m. liepos mėn. nėra padėjusi į sandėlį jokių elektros prietaisų, nebuvo gauta ir jos prašymų dėl asmeninių daiktų gražinimo juos perdavusiems asmenims. Pataisos namai nekėlė reikalavimo turimas asmenines USB laikmenas atiduoti į sandėlį, nuteistosioms buvo palikta teisėjas turėti ir jomis naudotis, kadangi USB laikmenos nėra įvardytos Taisyklių 20.4 papunktyje, detalizuojančiame elektros prietaisus. Nuteistosioms sudarytos galimybės žiūrėti televizorių (yra įrengti televizoriai) ir naudotis riboto interneto prieiga. Pareiškėja 2020 m. riboto interneto prieiga nesinaudojo. Nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusi BVK 92 straipsnio 1 dalies 2 punkto redakcija įtvirtino paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems teisę įsigyti ir turėti maisto produktus, išskyrus maisto produktus, kuriuos prieš vartojimą būtina termiškai apdoroti. Atsakovės atstovas rėmėsi literatūroje pateiktomis žodžių reikšmėmis: „terminis“ reiškia „šiluminis“, „apdoroti“ - „paveikti medžiagos ar gaminio ypatybes“, „terminis apdorojimas“ - metalų, jų lydinių ir kitų medžiagų struktūros ir savybių kryptingas keitimas jas įkaitinant iki tam tikros temperatūros. Paaiškino, kad atsižvelgdami į minėtas teisės aktų nuostatas bei „terminio apdoravimo“ sąvokos aiškinimą, pataisos namai nuo 2020 m. birželio 29 d. uždraudė įstaigos nuteistųjų parduotuvėje prekiauti maisto produktais, kuriuos būtina termiškai apdoroti: natūralia arbata, kava, kakava; sausomis sriubomis, sausais antraisiais patiekalais, sausu sultiniu; kruopomis, makaronais. Šie produktai iš nuteistųjų paimti nebuvo, joms buvo leista pabaigti juos suvartoti. Laukdami įstatymo įgyvendinamojo teisės akto priėmimo, pataisos namai taip pat priėmė sprendimą nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. leisti nuteistosioms įsigyti šiuos maisto produktus, kuriems reikalingas terminis apdorojimas: natūralią arbatą, kavą, kakavą - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį. Apribojimas dėl nuteistiesiems galimo įsigyti ir turėti vaisių ir daržovių kiekio (ne daugiau kaip 2 kg) nėra susijęs su 2020 m. birželio ir rugpjūčio mėn. įsigaliojusiais BVK ir Taisyklių pakeitimais, jis buvo taikomas nuo pat 2018 m. spalio 20 d. Be to, nuteistosioms sudaryta galimybė apsipirkti parduotuvėje du kartus per savaitę, tad tuo sudaryta galimybė įsigyti vaisių ir daržovių 4 kg per savaitę. Maitinimas pataisos namuose organizuojamas pagal teisės normas. Patikrinimo aktuose pažeidimų užfiksuota nebuvo. Pareiškėjos nusiskundimai dėl netinkamos tiekiamo maisto kokybės yra nepagrįsti. Nuteistųjų teisė įsigyti vitaminų įtvirtinta Taisyklių 20.5.15 papunktyje tik nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d., teisingumo ministrui priėmus minėtą įsakymą Nr. 1R-275 dėl Taisyklių pakeitimo. Atsižvelgdamas į minėtus teisinio reglamentavimo pasikeitimus, Panevėžio pataisos namų direktorius 2020 m. rugsėjo 4 d. įsakymu Nr. V-85 patvirtino Vaistinių preparatų, vitaminų ir medicinos priemonių pirkimo nuteistiesiems (suintiesiems) jų asmeninėmis lėšomis tvarkos aprašą. Pataisos namuose nebuvo užregistruota pareiškėjos prašymų dėl maisto papildų ir vitaminų įsigijimo. Atsakovės atstovas teigė, kad nors nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojęs teisinis reglamentavimas (BVK 73, 95 straipsniai) nebeįtvirtina paprastajai grupei priskirtų nuteistųjų teisės gauti smulkiuosius paketus, Taisyklės išplečia nuteistajam galimų atsiųsti arba perduoti daiktų sąrašą - jame nurodyta, be kita ko, kad nuteistieji gali gauti spaudą pašto arba perduodamu siuntiniu arba per pasimatymus. BVK 93 straipsnio 1 dalis numato paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems teisę patiems prenumeruoti laikraščius ir žurnalus. Pareiškėja šiuo metu šia teise nesinaudoja. Be to, pataisos namai prenumeruoja periodinę spaudą, kuri nuteistosioms prieinama įstaigos bibliotekose. Nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojęs teisinis reglamentavimas (BVK 95 straipsnis) nesumažino pareiškėjos galimybės gauti drabužius ir avalynę pašto ar perduodamame siuntinyje, kadangi siuntinių

periodiškumas išliko tas pats, be to, padidintas pašto siuntinio svoris. Be to, pagal teisės normas, drabužiai ir avalynė išduodami nemokiems nuteistiesiems, esant jų rašytiniam prašymui. Pareiškėja 2020 metais neteikė prašymų dėl aprūpinimo drabužiais ir avalyne. Dėl prašomos priteisti neturtinės žalos atsakovės atstovas atsiliepime teigė, kad Panevėžio pataisos namai veikė teisėtai, t. y. tinkamai taikė teisės aktų normas, todėl nėra viešosios atsakomybės sąlygos - valdžios institucijos neteisėtų veiksmų (neveikimo). Pareiškėja nepateikė įrodymų dėl neturtinės žalos, skundą grindė abstrakčiais teiginiais, nenurodė, kuo grindžiamas žalos dydis ir kaip jis apskaičiuotas.

Skundas tenkinamas iš dalies.

Nagrinėjamoje byloje pareiškėja prašo priteisti neturtinės žalos atlyginimą iš Lietuvos valstybės po 1500 Eur už kiekvieną mėnesį (b. 1. 5, 17), neturtinę žalą kildina iš jos teisių apribojimų, įsigaliojus 2020 m. birželio 20 d. BVK pakeitimams.

Remiantis bylos duomenimis (b. 1. 22, 32), nustatyta, kad pareiškėja nuo 2020 m. birželio 20 d. (skunde nurodytos datos, nuo kurios įsigaliojo jos nurodyti teisės akto pakeitimai) iki 2020 m. rugsėjo 16 d. (pradinio skundo išsiuntimo datos) buvo kalinama Panevėžio pataisos namuose. Todėl teismas nustato, kad byloje nagrinėjamas ginčas dėl neturtinės žalos atlyginimo už 2020 m. birželio 20 d. - 2020 m. rugsėjo 16 d. laikotarpį (toliau - ir ginčo laikotarpis).

Pareiškėja ginčo laikotarpiu buvo priskirta paprastajai grupei (b. L 22, 32-33, 35).

Ginčo dėl neturtinės žalos atlyginimo teisiniams santykiams taikomos Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau - CK) 6.271 straipsnio nuostatos. CK 6.271 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad žalą, atsiradusią dėl valstybės valdžios institucijų neteisėtų aktų, privalo atlyginti valstybė iš valstybės biudžeto nepaisydama konkretaus valstybės tarnautojo ar kito valstybės valdžios institucijos darbuotojo kaltės. Šioje teisės normoje įtvirtinta viešoji civilinė atsakomybė, kurios specifika yra ta, kad civilinės atsakomybės subjektas yra ne privatus, bet viešasis asmuo - valstybė. Atsakomybės subjekto ypatumai lemia tam tikrus šios civilinės atsakomybės taikymo ypatumus. Vienas iš jų yra tai, kad šio delikto padarymas suponuoja griežtą civilinę atsakomybę, tai yra, civilinę atsakomybę be kaltės, CK 6.271 straipsnyje nustatyta viešajai atsakomybei atsirasti pažeidėjo kaltės sąlyga nėra būtina. Tai reiškia, kad viešajai atsakomybei nustatyti pakanka trijų civilinės atsakomybės sąlygų buvimo: valdžios institucijos (jų tarnautojų, pareigūnų) atliktų neteisėtų veiksmų (CK 6.246 straipsnis), asmens patirtos žalos (CK 6.249 straipsnis), neteisėtus veiksmus bei padarytą žalą siejančio priežastinio ryšio (CK 6.247 straipsnis). Nenustačius bent vienos iš minimų trijų viešosios atsakomybės sąlygų, valstybei pagal CK 6.271 straipsnį nekyla turtinė prievolė atlyginti žalą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. lapkričio 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2205-575/2017; 2017 m. rugpjūčio 10 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1980-520/2017).

Pareiškėja skunde nurodė, kad nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojus BVK pakeitimams, 92 straipsnio 1 dalies 2 punktas paprastajai grupei priklausantiems nuteistiesiems draudžia turėti elektros prietaisus (virdulius, plaukų džiovintuvus, televizorius, radijo imtuvus, elektroninius laikrodžius, USB laikmenas ir 1.1.); pataisos namų administracija, įgyvendindama šį BVK straipsnį, nesuteikė galimybės gauti virintą vandenį ir pašildytą maistą, atėmė galimybę žiūrėti televizorių, televizijos laidas, gauti informaciją iš informacinių laidų (b. 1. 1-2); teigė, kad nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d. pataisos įstaigos parduotuvėje nebuvo leidžiama įsigyti maisto produktų, kuriems prieš vartojimą reikalingas terminis apdorojimas (arbatos, kavos, kakavos, sausos sriubos, sauso sultinio, makaronų, bulvių, kruopų); kai pirmiau nurodytu laikotarpiu pataisos namuose jai buvo atimta galimybė gauti arbatą, kavą, kakavą, karštus gėrimus, jai žymiai pablogėjo sveikata, jai reikalingas karštas gėrimas, maistas, vaisiai, daržovės organizmo atsparumui palaikyti (b. 1. 15-17).

Nors pareiškėja skunde tarp draudžiamų turėti daiktų nurodė virdulį (b. 1. 1), o ne elektrinį virdulį, iš to, kad pareiškėja skundžiasi dėl draudimo turėti elektros prietaisus (b. 1. 1), darytina išvada, jog pareiškėja nurodė elektrinį virdulį.

Nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojo BVK 92 straipsnio pakeitimai, priimti BVK pakeitimo įstatymu 2020 m. birželio 4 d. Nr. XIII-3023. Įsigaliojus jiems, BVK 92 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad: nuteistieji turi teisę turėti šiuos asmeninius daiktus: 1) lengvajai grupei priskirti nuteistieji, taip pat atviroje kolonijoje ir pusiaukelės namuose bausmę atliekantys nuteistieji - maisto produktus, laikraščius, žurnalus, knygas, drabužius, avalynę, patalynę (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), laikrodžius, pagamintus ne iš brangiųjų metalų, higienos ir kanceliarijos reikmenis, elektros prietaisus ir kitus daiktus; 2) paprastajai grupei priskirti nuteistieji - maisto produktus (išskyrus maisto produktus, kuriuos prieš vartojimą būtina termiškai apdoroti), laikraščius, žurnalus, knygas, drabužius, avalynę, patalynę (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), laikrodžius, pagamintus ne iš brangiųjų metalų, barzdaskutę, higienos ir kanceliarijos reikmenis ir kitus daiktus; 3) drausmės grupei priskirti nuteistieji - šviežius vaisius ir daržoves, drabužius, avalynę, higienos ir kanceliarijos reikmenis. To paties straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms grupėms priskirtiems nuteistiesiems leidžiamų turėti asmeninių daiktų sąrašai nustatomi Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklėse; atviroje kolonijoje ir pusiaukelės namuose bausmę atliekantiems nuteistiesiems pataisos įstaigos direktorius arba jį pavaduojantis

pareigūnas gali leisti turėti ir kitų asmeninių daiktų, jei tai sudarytų sąlygas vykdyti veiksmingą nuteistųjų resocializaciją, gerintų jų sveikatą ir gerovę. To paties straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad asmeninius daiktus nuteistieji įsigyja įgyvendindami šio kodekso 93, 95 ir 97 straipsniuose nustatytas teises (t. y. teisę prenumeruoti laikraščius ir žurnalus, teisę gauti perduodamų daiktų, teisę nusipirkti asmeninių daiktų).

BVK pakeitimo įstatymo (2020 m. birželio 4 d. Nr. XIII-3023) 49 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybė, teisingumo ministras ir Kalėjimų departamento prie Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos (toliau - Kalėjimų departamentas) direktorius iki 2021 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Tuo laikotarpiu, kai įsigaliojo minėtas BVK 92 straipsnio pakeitimas, teisingumo ministro 2020 m. sausio 21 d. įsakymu Nr. 1R-25 patvirtintų Pataisos įstaigų ir tardymo izoliatorių vidaus tvarkos taisyklių (jų redakcijoje, galiojusioje nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 21 d.) 21 punkte buvo nurodyta, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (išskyrus atliekančius Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą nuobaudą) leidžiama įsigyti ir pataisos įstaigoje (tardymo izoliatoriuje) turėti Taisyklių 20.1.1-20.1.12, 20.1.17, 20.2, 20.3, 20.4.1-20.4.7 ir 20.5 papunkčiuose nurodytų asmeninių daiktų. Taisyklių 20.4.1-20.4.7 papunkčiuose buvo išvardinti tokie elektros prietaisai: televizorius ir jo priedėlis antžeminei televizijai, jeigu šis priedėlis įsigytas iki 2016 m. balandžio 1 d.; nešiojamasis kompiuteris (nurodyta, kad vietoje nešiojamojo kompiuterio leidžiama turėti stacionarųjį kompiuterį, jeigu jis įsigytas iki 2016 m. balandžio 1 d.); kišeninis (nešiojamasis) radijo imtuvas arba MP3 grotuvas; barzdaskutė; plaukų džiovintuvas; elektrinis virduklis; LED skaitymo lempa (maitinama elementais). Taisyklių 20.1.1-20.1.12, 20.1.17 papunkčiuose buvo išvardinti tokie maisto produktai: vaisiai ir daržovės (švieži, šaldyti, konservuoti) - ne daugiau kaip 2 kg; duonos gaminiai - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; pieno produktai (išskyrus saldintą sutirštiną pieną) - ne didesnė nei 500 ml/g pakuotėse; termiškai apdoroti, rūkyti, sūdyti mėsos gaminiai (žuvies) - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; chalva, šokoladas, šokoladiniai saldainiai, riešutai - ne daugiau kaip 500 g pakuotėse; aliejus, margarinas - ne didesnė nei 500 ml/g pakuotėse; natūrali arbata, kava, kakava - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; sultys, gaivieji gėrimai, mineralinis vanduo - ne didesnė nei 1000 ml pakuotėse; prieskoniai, sintetiniai šaldikliai; sausi dribsniai, sausos sriubos, sausi antrieji patiekalai, sausas sultinys - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; kruopos, makaronai - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; kečupas, pomidorų padažas, sojų padažas, majonezas, garstyčios, krienai - ne didesnė nei 200 ml gamintojo pakuotėse; sausainiai, vafLIAI ir meduoliai - ne didesnė nei 500 g pakuotėse ir ne daugiau kaip po vieną pakuotę.

Atsakovės atstovo paaiškinimu atsiliepime, įsigaliojus BVK 92 straipsnio pakeitimui, paprastajai grupei priskirti nuteistieji neteko teisės pataisos įstaigoje turėti elektros prietaisus; iki buvo priimtas įgyvendinamasis teisės aktas - teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymas Nr. 1R-275, pataisos namai vadovavosi senosiomis Taisyklių nuostatomis tiek, kiek jos neprieštaravo nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusiam BVK reglamentavimui (b. 1. 23). Iš atsakovės atstovo paaiškinimų atsiliepime (b. 1. 23) nustatyta, kad bausmę atliekančios nuteistosios buvo paprašytos iki 2020 m. liepos 15 d. turimus elektros prietaisus pasidėti į daiktų sandėlį arba gražinti juos perdavusiems asmenims. Iš atsakovės atstovo paaiškinimų atsiliepime taip pat nustatyta, kad Panevėžio pataisos namai, atsižvelgdami į BVK 92 straipsnio pakeitimus, į BVK 73 ir 74 straipsnių pakeitimus (73 ir 74 straipsnių pakeitimai neįtvirtino paprastajai grupei priskirtoms nuteistosioms teisės naudotis maisto ruošimo patalpomis), ir į literatūroje nurodomą „terminio apdorėjimo“ sąvokos aiškinimą, nuo 2020 m. birželio 29 d. uždraudė pataisos įstaigos parduotuvėje prekiauti šiais maisto produktais (kuriuos, atsakovės atstovo teigimu, kuriuos būtina termiškai apdoroti): natūralia arbata, kava, kakava; sausomis sriubomis, sausais antraisiais patiekalais, sausu sultiniu, kruopomis, makaronais; šie produktai iš nuteistųjų paimti nebuvo, joms buvo leista pabaigti juos suvartoti (b. 1. 24-25).

Iš atsakovės atstovo paaiškinimų atsiliepime matyti, kad laukdami įstatymo įgyvendinamojo teisės akto priėmimo, pataisos namai priėmė sprendimą nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. leisti nuteistosioms naudotis asmeniniais virdukliais bei įsigyti šiuos maisto produktus, kuriems reikalingas terminis apdorėjimas: natūralią arbatą, kavą, kakavą - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; sausas sriubas, sausas antraisius patiekalus, sausą sultinį (b. 1. 25).

Nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d. įsigaliojo Taisyklių 21 punkto ir kitų punktų pakeitimai, priimti teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymu Nr. 1R-275. Įsigaliojus jiems, Taisyklių 21 punkte nurodyta, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (išskyrus atliekančius Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalyje nurodytą nuobaudą) leidžiama įsigyti ir pataisos įstaigoje (tardymo izoliatoriuje) turėti Taisyklių 20.1.1-20.1.9, 20.1.12, 20.1.17, 20.2, 20.3, 20.4.1, 20.4.3, 20.4.4, 20.4.6, 20.4.7 ir 20.5 papunkčiuose nurodytų asmeninių daiktų (išskyrus MP3 grotuvą), taip pat sausų dribsnių. Taisyklių 20.4.1, 20.4.3, 20.4.4, 20.4.6, 20.4.7 papunkčiuose išvardinti tokie elektros prietaisai: televizorius ir jo priedėlis antžeminei televizijai, jeigu šis priedėlis įsigytas iki 2016 m. balandžio 1 d.; kišeninis (nešiojamasis) radijo imtuvas arba MP3 grotuvas; barzdaskutė; elektrinis virduklis; LED skaitymo lempa (maitinama elementais). Taisyklių 20.1.1-20.1.9, 20.1.12, 20.1.17 papunkčiuose išvardinti tokie maisto produktai: vaisiai ir daržovės (švieži, šaldyti, konservuoti) - ne

daugiau kaip 2 kg; duonos gaminiai - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; pieno produktai (išskyrus saldintą sutirštintą pieną) - ne didesnė nei 500 ml/g pakuotėse; termiškai apdoroti, rūkyti, sūdyti mėsos gaminių (žuvies) - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; chalva, šokoladas, šokoladiniai saldainiai, riešutai - ne daugiau kaip 500 g pakuotėse; aliejus, margarinas - ne didesnė nei 500 ml/g pakuotėse; natūrali arbata, kava, kakava - ne didesnė nei 500 g pakuotėse; sultys, gaivieji gėrimai, mineralinis vanduo - ne didesnė nei 1000 ml pakuotėse; prieskoniai, sintetinių šaldikliai; kečupas, pomidorų padažas, sojų padažas, majonezas, garstyčios, krienai - ne didesnė nei 200 ml gamintojo pakuotėse; sausainiai, vafLIAI ir meduoliai - ne didesnė nei 500 g pakuotėse ir ne daugiau kaip po vieną pakuotę.

Atsakovės atstovo paaiškinimu, 2020 m. rugpjūčio 21 d. įsigaliojus teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymui Nr. 1R-275 (kuriuo pakeistas Taisyklių 21 punktą įtvirtino paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems, įskaitant ir pareiškėją, teisę naudotis televizoriais ir jo priedėliu antžeminei televizijai, jeigu šis priedėlis įsigytas iki 2016 m. balandžio 1 d.; kišeniniu (nešiojamuoju) radijo imtuvu; barzdaskute; elektriniu virduliu; LED skaitymo lempa (maitinama elementais)), nuteistosios nedelsiant buvo informuotos apie 21 punkto nuostatas, ir joms buvo leista minėtus daiktus pasiimti iš sandėlio ir jais naudotis (b. 1. 23).

Nagrinėjama atveju svarbu, kokiais asmeniniais elektros prietaisais ginčo laikotarpiu buvo atimta teisė naudotis būtent pareiškėjai.

Pareiškėja skunde nenurodė, kad ji atidavė į sandėlį kokį nors elektros prietaisą arba grąžino šį daiktą jį perdavusiems asmenims, vykdydama tokį atsakovės atstovo prašymą.

Atsakovės atstovas paaiškino, kad pareiškėja 2020 m. liepos mėn. į sandėlį jokių elektros prietaisų nėra padėjusi, nebuvo gauta ir jos prašymų dėl jos asmeninių daiktų grąžinimo juos perdavusiems asmenims (b. 1. 24). Teismas, susipažinęs su atsakovės atstovo pateikta į bylą medžiaga, taip pat nenustatė, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu padėjo į sandėlį kokius nors elektros prietaisus arba grąžino juos perdavusiems asmenims.

Kaip jau rašyta, atsakovės atstovas paaiškino, kad pareiškėjai ginčo laikotarpiu nebuvo atimta teisė naudotis asmeniniu elektriniu virduliu (b. 1. 25). Pareiškėja nors ir teigė skunde, kad įsigaliojus BVK 92 straipsnio pakeitimams, į draudžiamų daiktų sąrašą įtraukti virduliai (b. 1. 1), kad įgyvendindama šį BVK straipsnį, pataisos namų administracija nesuteikė galimybės gauti virintą vandenį (b. 1. 2), tačiau neteigė, kad jai nebuvo leista naudotis asmeniniu elektros virduliu, ir skunde nurodė turimą asmeninį virdulį (b. 1. 4). Teismas, susipažinęs su atsakovės atstovo pateikta į bylą medžiaga, nenustatė, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu padėjo į sandėlį elektros virdulį arba grąžino šį daiktą jį perdavusiems asmenims. Todėl nėra pagrindo teigti, kad pareiškėjai ginčo laikotarpiu buvo atimta teisė elektriniu virduliu pašildyti vandenį, ir atmetamas pareiškėjos skundo argumentas, kad jai buvo atimta galimybė gauti pašildytą vandenį (b. 1. 2).

Pareiškėja skunde nors ir išvardino kitus draudžiamus turėti elektros prietaisus - plaukų džiovintuvus, televizorius, radijo imtuvus (b. 1. 1), tačiau nenurodė, kad ji turėjo kurį nors iš jų.

Bylos duomenys (b. 1. 24, 34, 36) nepatvirtina, kad pareiškėja turėjo asmeninį televizorių. Todėl nėra pagrįstas pareiškėjos teiginys, kad pataisos namų administracija, įgyvendindama BVK 92 straipsnį, atėmė jai galimybę žiūrėti televizorių, televizijos laidas, gauti informaciją iš informacinių laidų (b. 1. 1-2).

Atsakovės atstovo paaiškinimu atsiliepiame, nuteistosioms, taigi ir pareiškėjai, sudarytos galimybės žiūrėti televizorių. II gyvenamojo korpuso II aukšte, kuriame gyvena pareiškėja, įrengti du televizoriai - gyvenamojo aukšto koridoriuje ir poilsio kambaryje (b. 1. 24). Teismas, nagrinėdamas bylą, nenustatė pagrindo abejoti šiais atsakovės atstovo nurodytais duomenimis. Be to, ir pareiškėja skunde nenurodė, kad ji negalėjo pasižiūrėti televizijos laidas prie minėtų televizorių. Todėl teismas sprendžia, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu turėjo galimybę pasižiūrėti televizijos laidas prie minėtų televizorių koridoriuje arba poilsio kambaryje.

Iš atsakovės atstovo paaiškinimų atsiliepiame (b. 1. 24), Panevėžio pataisos namų direktoriaus 2020 m. kovo 25 d. įsakymu Nr. V-33 patvirtinto Nuteistųjų (suimtųjų) naudojimosi riboto interneto prieiga aprašo (b. 1. 38-42) darytina išvada, kad Panevėžio pataisos namuose nuteistosioms (taigi, ir pareiškėjai) sudaryta galimybė naudotis riboto interneto prieiga. Taigi, pareiškėja ginčo laikotarpiu informaciją turėjo galimybę gauti ir per internetą. Tačiau pareiškėja 2020 metais riboto interneto prieiga nesinaudojo (b. 1. 24).

Atsakovės atstovas paaiškino, kad pataisos namai nuolat prumeruoja periodinius leidinius (laikraščius, žurnalus), kurie yra prieinami nuteistosioms įstaigoje veikiančiose bibliotekose (b. 1. 24, 29). Teismas nenustatė pagrindo abejoti šiais atsakovės atstovo nurodytais duomenimis. Be to, ir pareiškėja skunde nenurodė, kad ji negalėjo paskaityti periodinių leidinių bibliotekoje. Todėl teismas sprendžia, kad pareiškėja informaciją ginčo laikotarpiu turėjo galimybę gauti taip pat ir skaitydama periodinius leidinius pataisos įstaigos bibliotekoje.

Remdamasis tuo, kas buvo nurodyta dėl galimybės pasižiūrėti televizorių, pasinaudoti riboto interneto prieiga, paskaityti periodinius leidinius, teismas sprendžia, kad pareiškėjos skundo argumentai, jog jai buvo atimta galimybė gauti informaciją iš informacinių laidų (b. 1. 2), yra nepagrįsti.

USB laikmena, t. y. laikmena yra laikmena informacijai patalpinti, naudojama prijungti prie kompiuterio (kurią pareiškėja skunde (b. 1. 1) įvardino kaip draudžiamą turėti daiktą) nei pagal BVK 92 straipsnio 1 dalies 2 punkto (įsigaliojusio nuo 2020 m. birželio 20 d.) nuostatas, nei pagal Taisyklių 21 punkto nuostatas nėra priskiriama elektros prietaisams. Informacijos laikmenos minimos Taisyklių 20.5.13 papunktyje tarp kitų daiktų ir reikmenų, priskiriamų leidžiamiems įsigyti ir turėti daiktams. Atsakovės atstovas atsiliepime paaiškino, kad dėl šios priežasties (jog USB laikmenos nėra įvardytos tarp elektros prietaisų) pataisos namai nekėlė reikalavimo turimas asmenines USB laikmenas atiduoti į sandėlį, nuteistosioms buvo palikta teisė jas turėti ir jomis naudotis (b. 1. 24). Teismas nenustatė pagrindo abejoti šiais atsakovės atstovo nurodytais duomenimis. Be to, ir pareiškėja skunde nenurodė, kad iš jos buvo paimta USB laikmena. Todėl teismas sprendžia, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu turėjo galimybę naudotis asmenine USB laikmena, jeigu ši daiktą turėjo.

Remdamasis tuo, kas nurodyta, teismas daro išvadą, kad nėra pagrindo konstatuoti neteisėtus atsakovės atstovo Panevėžio pataisos namų veiksmus dėl to, kad pareiškėjai buvo atimta teisė naudotis asmeniniu elektros prietaisu. Teismas atmeta kaip nepagrįstus pareiškėjos skundo argumentus, susijusius su atimta teise naudotis elektros prietaisais ir USB laikmena.

Kaip jau rašyta, iš atsakovės atstovo paaiškinimų atsiliepime nustatyta, kad Panevėžio pataisos namai nuo 2020 m. birželio 29 d. uždraudė pataisos įstaigos parduotuvėje prekiauti natūralia arbata, kava, kakava; sausomis sriubomis, sausais antraisiais patiekalais, sausu sultiniu, kruopomis, makaronais (šie produktai iš nuteistųjų paimti nebuvo, joms buvo leista pabaigti juos suvartoti) (b. 1. 24-25).

Teismas sprendžia, kad kol Taisyklės nebuvo pakeistos teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymu Nr. 1R-275, atsakovės atstovas Panevėžio pataisos namai turėjo vadovautis Taisyklių redakcija, galiojusia nuo 2020 m. sausio 21 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., kadangi BVK 92 straipsnio (redakcijos, įsigaliojusios nuo 2020 m. birželio 20 d.) 2 dalyje yra nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms grupėms priskirtiems nuteistiesiems leidžiamų turėti asmeninių daiktų sąrašai nustatomi Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklėse, t. y. BVK nukreipia į Taisykles. Taisyklės (redakcija, galiojusi nuo 2020 m. sausio 21 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d.) įtvirtino pareiškėjos teisę įsigyti ir turėti natūralią arbatą, kavą, kakavą (21 punktas, 20.1.7 papunktis); sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį (21 punktas, 20.1.10 papunktis); kruopas, makaronus (21 punktas, 20.1.11 papunktis). Tačiau atsakovės atstovas nuo 2020 m. birželio 29 d. uždraudė prekiauti pataisos įstaigos parduotuvėje išvardintais maisto produktais (b. 1. 24-25), dėl to pareiškėja nuo šios datos negalėjo jų įsigyti, o vėliau atsakovės atstovas priėmė sprendimą nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. leisti nuteistosioms įsigyti šiuos maisto produktus, kuriems reikalingas terminis apdorojimas: natūralią arbatą, kavą, kakavą - ne didesnėse nei 500 g pakuotėse; sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį (b. 1. 25). Atsakovės atstovas neįvardino kruopų ir makaronų tarp maisto produktų, kuriuos laikotarpiu nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. buvo leista įsigyti. Nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d. įsigaliojusi Taisyklių redakcija įtvirtino pareiškėjos teisę įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą - ne didesnėse nei 500 g pakuotėse, tačiau neįtvirtino pareiškėjos teisės įsigyti sausų dribsnių, sausos sriubos, sausų antrųjų patiekalų, sauso sultinio, kruopų, makaronų. Pareiškėja skunde neteigė, kad jai nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d. buvo neleista įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą - ne didesnėse nei 500 g pakuotėse. Kadangi kol Taisyklės nebuvo pakeistos teisingumo ministro 2020 m. rugpjūčio 20 d. įsakymu Nr. 1R-275, atsakovės atstovas turėjo vadovautis Taisyklių redakcija, galiojusia nuo 2020 m. sausio 21 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., darytina išvada, kad pareiškėjai neteisėtai buvo atimta teisė pataisos įstaigos parduotuvėje įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą, sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį, kruopas, makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d., ir įsigyti kruopas ir makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d. Todėl yra pagrindas konstatuoti vieną iš valstybės deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų - atsakovės atstovo neteisėtus veiksmus (CK 6.246 straipsnis).

Pareiškėja skunde tarp uždraustų įsigyti maisto produktų laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d. nurodė ir bulves (b. 1. 15-16), tačiau atsakovės atstovas atsiliepime tarp uždraustų įsigyti maisto produktų bulvių neįvardino (b. 1. 25). Bulvės Taisyklių 20 punkte atskirai nėra nurodytos, jos priskirtinos vaisiams ir daržovėms (Taisyklių 20.1.1 papunktis). Vaisiai ir daržovės (švieži, šaldyti, konservuoti) - ne daugiau kaip 2 kg pagal Taisyklių 21 punktą (ir jo redakciją, galiojusią nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., ir redakciją, galiojančią nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d.) priskirtini maisto produktams, kuriuos pareiškėjai leidžiama įsigyti ir turėti. Be to, ir pati pareiškėja skunde teigė, kad nuteistiesiems dabar leidžiama įsigyti 2 kg vaisių ir daržovių (b. 1. 3, 16). Todėl teismas sprendžia, kad pareiškėjai jos nurodytu laikotarpiu nebuvo uždrausta pataisos įstaigos parduotuvėje įsigyti bulves.

Dėl pareiškėjos nurodytų vaisių ir daržovių įsigijimo šiame teismo sprendime bus pasisakyta vėliau.

Pareiškėja skunde nurodė, kad nuo 2020 m. liepos 15 d. iki šiol uždarytos virtuvėlės maistui pasišildyti ar paruošti (b. 1. 16).

Nuo 2020 m. birželio 20 d. BVK pakeitimo įstatymu 2020 m. birželio 4 d. Nr. XIII-302 pakeitus BVK 74 ir 73 straipsnius, BVK 74 straipsnio 6 punkte įtvirtinta lengvajai grupei priskirtų nuteistųjų teisė naudotis

maisto ruošimo patalpomis, o BVK 73 straipsnyje paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems tokia teisė nebuvo įtvirtinta. Atsakovės atstovas atsiliepime taip pat paaiškino, kad nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojus BVK 74 ir 73 straipsnių pakeitimams, paprastajai grupei priskirtoms nuteistosioms nebuvo įtvirtinta teisė naudotis maisto ruošimo patalpomis (b. 1. 25), ir nepaneigė pareiškėjos nurodytos aplinkybės, kad nuo 2020 m. liepos 15 d. virtuvėlės buvo uždarytos, uždarytos iki šiol. Teismas, atsižvelgdamas į nurodytą teisinį reglamentavimą, daro išvadą, kad atsakovės atstovas, remdamasis minėtais BVK 73 ir 74 straipsnių pakeitimais, teisėtai nuo 2020 m. liepos 15 d. uždarė virtuvėles, kuriomis iki tol naudojosi paprastosios grupės nuteistosios (taip pat ir pareiškėja), ir jų neatidarė. Be to, kaip matyti, virtuvėlės buvo uždarytos vėliau negu įsigaliojo nurodyti BVK pakeitimai. Todėl nėra pagrindo konstatuoti neteisėtus atsakovės atstovo veiksmus dėl to, kad buvo uždarytos virtuvėlės.

Pareiškėja skunde nurodė, kad nuo 2020 m. kovo mėn. pataisos įstaigoje nėra gydytojo, todėl kreiptis dėl sveikatos sutrikimų yra beprasmiška, nekreipiamas dėmesys į tai, jog jai būtina gydytojo konsultacija dėl vaistų vartojimo (ji serga ŽIV), dėl tabletės nuo skausmo ji yra siunčiama į Laisvės atėmimo vietų ligoninę (b. 1. 16-17).

Atsakovės atstovas pranešime paaiškino, kad nuo 2019 m. spalio 1 d. Panevėžio pataisos namai sveikatos priežiūros paslaugų įstaigoje bausmę atliekančioms nuteistosioms nebeteikia, nes šią funkciją po pataisos įstaigų sveikatos priežiūros tarnybų reorganizacijos perėmė Laisvės atėmimo vietų ligoninė. Tad sveikatos priežiūros paslaugas ginčo laikotarpiu Panevėžio pataisos namų nuteistosioms (ir pareiškėjai) teikė Laisvės atėmimo vietų ligoninės Pirminės asmens sveikatos priežiūros skyrius, esantis veiklos adresu Panevėžio pataisos namuose (b. 1. 86-87). Teismas nenustatė pagrindo abejoti šiais atsakovės atstovo nurodytais duomenimis, todėl teismas daro išvadą, kad pareiškėja ginčo laikotarpiu sveikatos priežiūros paslaugas turėjo galimybę gauti minėtame Laisvės atėmimo vietų ligoninės Pirminės asmens sveikatos priežiūros skyriuje, kuris veikė Panevėžio pataisos namuose. Pareiškėja skunde nenurodė jokio konkretaus atvejo, kada pataisos namuose nebuvo kreiptas dėmesys į tai, kad jai reikalinga gydytojo konsultacija.

Pareiškėja skunde nurodė, kad nuteistiesiems dabar leidžiama įsigyti tik 2 kg vaisių ir daržovių, tai ją žemina, varžo ir blogina jos sveikatą; gaunamas maistas pataisos įstaigoje palaiko tik gyvybines funkcijas, dėl to ji negauna pakankamai vitaminų ir mineralų; trūkstant vitaminų ir mineralų, dažnai skauda galvą, raumenis traukia mėšlungis, skauda kaulus; to nebūtų, jeigu ji galėtų nusipirkti norimą kiekį vaisių, bananų ar obuolių; teigė, kad geriau būtų leisti nusipirkti norimą kiekį vaisių ir daržovių, negu papildomai kreiptis į medikus ir prašyti skirti vitaminus, kurių pataisos įstaigoje neįmanoma gauti (b. 1. 3, 16).

Iš skundo turinio darytina išvada, kad nustatytą vaisių ir daržovių kiekį iki 2 kg pareiškėja taip pat sieja su 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusiais BVK pakeitimais.

Nuteistiesiems leidžiamas įsigyti vaisių ir daržovių kiekis buvo sumažintas iki 2 kg nuo 2018 m. spalio 20 d., kai buvo pakeistas teisingumo ministro 2003 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. 194 patvirtintų Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklių (kurios neteko galios nuo 2020 m. sausio 22 d.) 18 priedas.

Nuo 2020 m. birželio 20 d. BVK 92 straipsnis buvo pakeistas BVK pakeitimo įstatymu 2020 m. birželio 4 d. Nr. XIII-3023, ir šio straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems leidžiamų turėti asmeninių daiktų sąrašai nustatomi Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklėse.

Teisingumo ministro 2020 m. sausio 21 d. įsakymu Nr. 1R-25 patvirtintos Pataisos įstaigų ir tardymo izoliatorių vidaus tvarkos taisyklės įsigaliojo nuo 2020 m. sausio 22 d. Šių Taisyklių 21 punktą (ir jo redakcija, galiojusi nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., ir galiojanti nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d., t. y. ginčo laikotarpiu) numato, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (išskyrus atliekančius Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą nuobaudą) leidžiama įsigyti ir pataisos įstaigoje turėti Taisyklių 20.1.1 papunktyje ir kituose išvardintuose papunkčiuose nurodytų asmeninių daiktų. Taisyklių 20.1.1 papunktyje (ir jo redakcijoje, galiojusioje nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., ir galiojančioje nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d., t. y. ginčo laikotarpiu) nurodyta, kad minėtiems nuteistiesiems leidžiama įsigyti ir turėti vaisių ir daržovių (šviežių, šaldytų, konservuotų) ne daugiau kaip 2 kg.

Tad ginčo laikotarpiu pareiškėjai pagal BVK 92 straipsnio 4 dalį, Taisyklių 21 punktą, 20.1.1 papunktį leistinas įsigyti vaisių ir daržovių kiekis visą laiką buvo 2 kg. Pareiškėjos minimas vaisių ir daržovių kiekio sumažinimas iki 2 kg nėra siejamas su 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusiais BVK pakeitimais, nėra siejamas ir su 2020 m. rugpjūčio 21 d. įsigaliojusiais Taisyklių pakeitimais. Tai nurodė ir atsakovės atstovas atsiliepime (b. 1. 26). Kaip jau rašyta, tuo metu, kai buvo nustatytas vaisių ir daržovių kiekio apribojimas (iki 2 kg), galiojo senosios Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklės, patvirtintos teisingumo ministro 2003 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. 194.

Nuo 2020 m. sausio 22 d. įsigaliojusių Taisyklių 35 punktą nustato, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems sudaromos sąlygos apsipirkti pataisos įstaigos parduotuvėje ne rečiau kaip kartą per savaitę. Bylos duomenimis, Panevėžio pataisos namų direktorius 2019 m. balandžio 30 d. įsakymu Nr. V-95 (b. 1. 51-52), 2020 m. rugpjūčio 8 d. įsakymu Nr. V-74 (b. 1. 49-50), 2020 m. rugsėjo 2 d. įsakymu Nr. V-84 (b. 1. 47-48) (kurie galiojo ginčo laikotarpiu) nustatė nuteistųjų apsipirkimo parduotuvėje grafiką, pagal kurį pareiškėjai (kuri gyvena II gyvenamojo korpuso II aukšte, b. 1. 24) buvo skirtas laikas apsipirkti parduotuvėje du kartus per savaitę. Tad

pareiškėjai ginčo laikotarpiu buvo sudarytos sąlygos apsipirkti pataisos įstaigos parduotuvėje dvigubai dažniau nei numatė Taisyklės. Teismas sprendžia, kad pareiškėja, apsipirkdama parduotuvėje, turėjo galimybę įsigyti taip pat ir vaisių, daržovių. Pareiškėja neteigė, jog parduotuvėje nėra šių prekių. Taigi, pareiškėja turėjo galimybę įsigyti vaisių ir daržovių iki 4 kg (2 kartus per savaitę po 2 kg).

Teismas neturi pagrindo abejoti atsakovės atstovo atsiliepime (b. 1. 27) nurodytomis aplinkybėmis, jog pataisos namuose laikomiems asmenims patiekiamas maistas atitinka fiziologines mitybos normas, maitinimas organizuojamas vadovaujantis Kalėjimų departamento direktoriaus 2006 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. 4/07-117 patvirtintomis Asmenų, laikomų kardomojo kalinimo ir laisvės atėmimo vietose, maitinimo organizavimo taisyklėmis, bei Panevėžio pataisos namų direktoriaus 2013 m. spalio 17 d. įsakymu Nr. V-62 (b. 1. 55-61) patvirtintomis Asmenų, laikomų Panevėžio pataisos namuose, maitinimo organizavimo taisyklėmis. Be to, pareiškėja, skunde teigdama, kad pataisos įstaigoje gaunamas maistas palaiko tik gyvybines funkcijas (b. 1. 3), nenurodė jokio konkretaus atvejo ir aplinkybių, kada pataisos įstaigos valgykloje jai buvo patiektas netinkamas maistas.

Taisyklių (redakcijos, galiojusios nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d.) 21 punktas numatė, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (išskyrus atliekančius Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą nuobaudą) leidžiama įsigyti ir pataisos įstaigoje (tardymo izoliatoriuje) turėti Taisyklių 20.5 papunktyje (ir kituose išvardintuose papunkčiuose) nurodytų asmeninių daiktų, o Taisyklių 20.5.15 papunktyje buvo nurodyta, kad jiems leidžiama įsigyti ir turėti gydytojo rekomenduotų vaistinių preparatų - ne didesnė nei 200 ml pakuotėse ir medicinos priemonių (nuteistiesiems, gavusiems rašytinį pataisos įstaigos (tardymo izoliatoriaus) direktoriaus leidimą). Nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d. Taisyklės buvo pakeistos, ir pagal jų 20.5.15 papunktį minėtiems nuteistiesiems leidžiama įsigyti ir turėti vaistinių preparatų, kuriais Valstybinės vaistų kontrolės tarnybos prie Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos viršininko nustatyta tvarka leidžiama prekiauti vaistinių preparatų mažmeninės prekybos įmonėms, vitaminų (gamintojų pakuotėmis, ne daugiau kaip 30 tablečių arba kapsulių), gydytojo rekomenduotų medicinos priemonių (nuteistiesiems, gavusiems rašytinį pataisos įstaigos (tardymo izoliatoriaus) direktoriaus leidimą įsigyti ir turėti medicinos priemonių).

Pareiškėja, skunde teigdama, kad pataisos įstaigoje neįmanoma gauti vitaminų (b. 1. 4), nepaaiškino, kada ji negalėjo jų įsigyti, ir jokių konkrečių aplinkybių nenurodė. Iš aptartų teisės normų matyti, kad jos tik nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d. numatė pareiškėjos teisę įsigyti vitaminus. Tad iki 2020 m. rugpjūčio 20 d. nebuvo teisinio pagrindo sudaryti pareiškėjai galimybę įsigyti vitaminų. Atsakovės atstovas atsiliepime paaiškino, kad atsižvelgdamas į šiuos teisinio reglamentavimo pasikeitimus, Panevėžio pataisos namų direktorius 2020 m. rugsėjo 4 d. įsakymu Nr. V-85 patvirtino Vaistinių preparatų, vitaminų ir medicinos priemonių pirkimo nuteistiesiems (suimtiesiems) jų asmeninėmis lėšomis tvarkos aprašą (b. 1. 28). | bylą yra pateiktas šis aprašas (b. 1. 72-75), jame yra nustatyta, be kita ko, vitaminų pirkimo nuteistiesiems jų asmeninėmis lėšomis tvarka. Teismas neturi pagrindo abejoti tuo, kad pareiškėjai pagal šį aprašą buvo sudarytos galimybės įsigyti vitaminus. Kaip jau rašyta pareiškėja skunde nenurodė jokio konkretaus atvejo ir aplinkybių, kada ji negalėjo pataisos įstaigoje įsigyti vitaminų.

Remdamasis tuo, kas nurodyta, teismas daro išvadą, kad nėra pagrindo konstatuoti šiuo aspektu neteisėtus atsakovės atstovo veiksmus. Pareiškėjos skundo argumentai dėl vaisių ir daržovių kiekio, netinkamo maisto pataisos įstaigoje, vitaminų trūkumo atmetami kaip nepagrįsti.

Pareiškėja skunde nurodė, kad priėmus BVK 73 straipsnio pakeitimus, nuteistiesiems nebeleidžiami smulkieji paketai iki 2 kg, leidžiami tik laiškai iki 20 g; jai buvo apribota galimybė gauti informaciją, iki tol ji skaitydavo perduodamus žurnalus, spręsdavo kryžiažodžius ir taip gilino žinias, lavino mąstymą; teigė, kad nuteistiesiems galima per 6 mėn. gauti vieną siuntą su drabužiais, avalyne, tuo tarpu pagal vidaus tvarkos taisykles kiekvienas nuteistasis turi rengtis sezoną atitinkančiais drabužiais; pažeisdama vidaus tvarkos taisykles, ji gali būti baudžiama, dėl to jai didėja nervinė įtampa, kraujospūdis, prasideda negalavimai, nemiga, virškinimo sistemos sutrikimai, galvos skausmai, ji dažniau kreipiasi į medikus (b. 1. 2-3, 16).

Iš pareiškėjos teiginių dėl pašto siuntos ir drabužių darytina išvada, kad pareiškėja skundžiasi tuo, kad dėl to, jog per 6 mėnesius galima gauti vieną siuntinį su drabužiais, avalyne ir patalyne, ji negali apsirūpinti kiekvieną metų sezoną atitinkančiais drabužiais.

BVK 73 straipsnio (redakcijos, galiojusios nuo 2016 m. balandžio 1 d. iki 2020 m. birželio 20 d.) 3 punktas nustatė, kad paprastajai grupei priskirti nuteistieji turi teisę gauti ir siųsti neribotą kiekį laiškų, taip pat gauti smulkiųjų paketų. BVK 95 straipsnio (redakcijos, galiojusios nuo 2015 m. rugsėjo 1 d. iki 2020 m. birželio 20 d.) 4 dalis nustatė, be kita ko, kad smulkiųjų paketų su spauda priėmimo ir įteikimo nuteistiesiems tvarką nustato Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklės. Nuo 2020 m. birželio 20 d. BVK 73 straipsnis buvo pakeistas, ir nuo minėtos datos BVK 73 straipsnio 3 punktas nustato, kad paprastajai grupei priskirti nuteistieji turi teisę gauti ir siųsti neribotą kiekį laiškų, taip pat šio kodekso 95 straipsnyje nustatytu periodiškumu gauti perduodamų daiktų. Nuo 2020 m. birželio 20 d. taip pat buvo pakeistas BVK 95 straipsnis, ir nuo minėtos datos šiame straipsnyje nebėra nurodyta, kad nuteistiesiems gali būti perduodami smulkieji paketai su spauda, tačiau šio straipsnio 4 dalyje

nurodyta, kad perduodamų daiktų priėmimo ir įteikimo nuteistiesiems tvarka nustatyta Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisyklėse. Taisyklių 29 punktą nustato, kad drabužių, avalynės, patalynės (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), akinius, akinių dėklą, informacijos laikmenų, laikrodžių, telefono kortelę, spaudos, vokų, pašto ženklų, rašymo popieriaus ir medicinos priemonių nuteistieji (išskyrus atliekantiems Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nuobaudą) ir suimtieji taip pat gali gauti pašto ar perduodamu siuntiniu arba per pasimatymus.

Iš nurodytų teisės normų matyti, kad nors nuo 2020 m. birželio 20 d. BVK 73 straipsnio 3 punktas, 95 straipsnio 4 dalis nebenumato pareiškėjos teisės gauti smulkiuosius paketus su spauda, BVK 95 straipsnio 4 dalis nukreipia į Pataisos įstaigų vidaus tvarkos taisykles, o minėtų Taisyklių 29 punktą (redakcija, galiojanti nuo 2020 m. sausio 22 d.) pareiškėjai leidžia gauti jos nurodytus daiktus - žurnalus pašto arba perduodame siuntinyje arba per pasimatymą. Pagal BVK 95 straipsnio 1 dalį, 73 straipsnio 2 punktą (šių straipsnių redakcijų, galiojančių nuo 2020 m. birželio 20 d.) pareiškėja turi teisę gauti perduodamų daiktų vieną kartą per šešis mėnesius, gauti vieną ilgalaikį ir vieną trumpalaikį pasimatymą per du mėnesius. Tad pareiškėja šiais būdais nuo 2020 m. birželio 20 d. gali gauti žurnalus. Pareiškėja skunde neteigė, kad Panevėžio pataisos namų administracija jai neleido šiais būdais minėtų daiktų gauti, nenurodė jokių konkrečių atvejų ir aplinkybių, tik abstrakčiai teigė, kad priėmus BVK 73 straipsnio pakeitimus, jai buvo apribota galimybė gauti informaciją - perduodamus žurnalus (b. 1. 2).

Be to, pareiškėja turi teisę už asmeninėje sąskaitoje turimas lėšas prenumeruoti laikraščius ir žurnalus - tokią teisę įtvirtina BVK 93 straipsnio 1 dalis (ir redakcija, galiojusi iki 2020 m. birželio 20 d., ir galiojanti nuo šios datos). Bylos duomenimis, pareiškėja šia teise nesinaudoja (b. 1. 29).

Atsakovės atstovas paaiškino, kad pataisos namai nuolat prenumeruoja periodinius leidinius (laikraščius, žurnalus), kurie yra prieinami nuteistosioms įstaigoje veikiančiose bibliotekose (b. 1. 24, 29). Teismas nenustatė pagrindo abejoti šiais atsakovės atstovo nurodytais duomenimis. Be to, ir pareiškėja skunde nenurodė, kad ji negalėjo paskaityti periodinių leidinių bibliotekoje. Todėl teismas sprendžia, kad pareiškėja žurnalus ir laikraščius galėjo paskaityti taip pat ir pataisos įstaigos bibliotekoje.

Taisyklių 35 punktą nustato, kad paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems sudaromos sąlygos apsipirkti pataisos įstaigos parduotuvėje ne rečiau kaip kartą per savaitę. Pagal Taisyklių 21 punkto, 20.5.2 papunktį (ir redakcija, galiojusią nuo 2020 m. sausio 22 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., ir galiojančią nuo 2020 m. rugpjūčio 21 d., t. y. ginčo laikotarpiu) paprastajai grupei priskirtiems nuteistiesiems (išskyrus atliekančius Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytą nuobaudą) leidžiama įsigyti ir turėti pataisos įstaigoje žurnalus. Bylos duomenimis, Panevėžio pataisos namų direktorius 2019 m. balandžio 30 d. įsakymu Nr. V-95 (b. 1. 51-52), 2020 m. rugpjūčio 8 d. įsakymu Nr. V-74 (b. 1. 49-50), 2020 m. rugsėjo 2 d. įsakymu Nr. V-84 (b. 1. 47- 48) (kurie galiojo ginčo laikotarpiu) nustatė nuteistųjų apsipirkimo parduotuvėje grafiką, pagal kurį pareiškėjai (kuri gyveno II gyvenamojo korpuso II aukšte, b. 1. 24) buvo skirtas laikas apsipirkti parduotuvėje du kartus per savaitę. Pareiškėja skunde neteigė, kad ji negalėjo nusipirkti minėtų daiktų pataisos įstaigos parduotuvėje. Dėl to teismas sprendžia, kad pareiškėja minėtais daiktais galėjo apsirūpinti ir pataisos įstaigos parduotuvėje - juos nusipirkti.

Pagal Taisyklių 18 punktą nuteistieji pataisos įstaigoje privalo nuo atsikėlimo ikiėjimo miegoti būti tvarkingai apsirengę viršutiniais drabužiais pagal pataisos įstaigos direktoriaus nustatytą tvarką. Panevėžio pataisos namų direktoriaus 2020 m. gegužės 7 d. įsakymu Nr. 5-47 patvirtintos Nuteistųjų ir suimtųjų, atliekančių laisvės atėmimo bausmę Panevėžio pataisos namuose, drabužių nešiojimo tvarkos (b. 1. 70-71) 1.2 papunktyje nurodyta, kad nuteistosios ir suimtosios privalo drabužius nešioti pagal sezoną (b. 1. 71). Taigi, pareiškėja, kaip ji ir teigė skunde (b. 1. 3), pataisos įstaigoje privalo drabužius nešioti pagal sezoną.

BVK 95 straipsnio (redakcijos, galiojusios nuo 2015 m. rugsėjo 1 d. iki 2020 m. birželio 20 d.) 1 dalis nustatė, kad nuteistiesiems leidžiama per šešis mėnesius gauti vieną pašto arba perduodamą drabužių, patalynės (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), avalynės siuntinį; to paties straipsnio 2 dalis nustatė, kad vienas pašto siuntinys neturi sverti daugiau kaip dešimt kilogramų, o perduodamas siuntinys - daugiau kaip penkiolika kilogramų. Nuo 2020 m. birželio 20 d. BVK 95 straipsnis buvo pakeistas BVK pakeitimo įstatymu 2020 m. birželio 4 d. Nr. XIII-3023, ir nuo 2020 m. birželio 20 d. šio straipsnio 1 dalis nustato, kad nuteistieji turi teisę vieną kartą per šešis mėnesius gauti perduodamų daiktų; 2 dalis nustato, be kita ko, kad nuteistajam gali būti atsiunčiami arba perduodami drabužiai, patalynė (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), avalynė (ir kiti šioje straipsnio dalyje išvardinti daiktai). Taisyklių 29 punktą nustato, kad drabužių, avalynės, patalynės (išskyrus antklodę, čiužinį ir pagalvę), akinius, akinių dėklą, informacijos laikmenų, laikrodžių, telefono kortelę, spaudos, vokų, pašto ženklų, rašymo popieriaus ir medicinos priemonių nuteistieji (išskyrus atliekantiems Bausmių vykdymo kodekso 142 straipsnio 2 dalies 3 punkte nuobaudą) ir suimtieji taip pat gali gauti pašto ar perduodamu siuntiniu arba per pasimatymus.

Iš aptarto teisinio reglamentavimo matyti, kad nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojęs teisinis reglamentavimas nesumažino pareiškėjos galimybės gauti drabužius ir avalynę pašto arba perduodame siuntinyje, kadangi tiek iki minėtos datos, tiek po jos pareiškėja turi teisę gauti drabužius ir avalynę pašto arba perduodame

siuntinyje, turi teisę gauti siuntinį vieną kartą per 6 mėn. (t. y. periodiškumas išliko toks pats), turi teisę gauti perduodamą siuntinį iki 15 kg (t. y. šio siuntinio leistinas svoris išliko toks pat); be to, nuo 2020 m. birželio 20 d. įsigaliojusiame teisiniame reglamentavime buvo padidintas leistinos gauti pašto siuntos svoris iki 15 kg (iki tol buvo 10 kg).

Pareiškėja skunde nenurodė jokio konkretaus atvejo ir aplinkybių, kada pataisos namuose jai nebuvo leista gauti drabužius, avalynę pašto arba perduodame siuntinyje.

Teisingumo ministro 2004 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. IR-139 patvirtintas Laisvės atėmimo vietose laikomų asmenų materialinio buitinio aprūpinimo tvarkos aprašas (toliau - Aprašas) nustato, be kita ko, nuteistųjų, atliekančių terminuoto laisvės atėmimo ir iki gyvos galvos bausmes, aprūpinimo drabužiais, avalyne, patalyne ir higienos reikmenimis tvarką ir normas. Pagal Aprašo 2, 5, 6, 13 punktų, 1 priedo (jų redakcijų, galiojusių nuo 2017 m. sausio 1 d. iki ginčo laikotarpio pabaigos) nuostatas pareiškėja, jeigu neturėjo nuosavų drabužių ir(ar) avalynės pagal sezoną, buvo nemoki ir pateikė rašytinį prašymą pataisos įstaigos administracijai, turėjo teisę gauti drabužius ir avalynę, tinkamus dėvėti pagal sezoną, iš pataisos įstaigos administracijos. Atsakovės atstovas atsiliepime paaiškino, kad pareiškėja 2020 metais Panevėžio pataisos namų direktoriui nėra teikusi prašymų dėl jos aprūpinimo drabužiais ir avalyne (b. 1. 30). Bylos medžiagoje tokių duomenų taip pat nėra. Pareiškėja taip pat neteigė, kad ji pataisos įstaigos administracijai buvo pateikusi rašytinį prašymą aprūpinti ją drabužiais ir avalyne. Todėl darytina išvada, kad pareiškėja neatitiko Aprašo 2, 5, 13 punktų sąlygų, tad pataisos įstaigos administracija neturėjo pareigos aprūpinti ją drabužiais ir avalyne pagal sezoną.

Pareiškėja skunde nors ir teigė, kad ji gali būti baudžiama, jeigu pažeis vidaus tvarkos taisyklių nuostatą nešioti drabužius pagal sezoną (b. 1. 3), tačiau nenurodė, kad ji buvo nubausta. Bylos medžiagoje tokių duomenų taip pat nėra.

Remdamasis tuo, kas nurodyta, teismas daro išvadą, kad nėra pagrindo konstatuoti šiuo aspektu neteisėtus atsakovės atstovo veiksmus. Šie pareiškėjos skundo argumentai dėl apribotos galimybės gauti perduodamus ir atsiunčiamus daiktus atmetami kaip nepagrįsti.

Likusieji tiek pareiškėjos, tiek ir atsakovės atstovo argumentai laikytini pertekliniais, neturintys lemiamos juridinės reikšmės kilusio ginčo išsprendimui, todėl detaliau nedėstyti ir neanalizuotini. Be to, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas ir Europos Žmogaus Teisių Teismas formuoja praktiką, kad teismo pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali

skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (Europos Žmogaus Teisių Teismo 2018 m. rugsėjo 20 d. sprendimas byloje *M. S. prieš Armėniją* (pareiškimo Nr. 23086/08.), 205 punktas; 2015 m. lapkričio 24 d. sprendimas byloje *P. prieš Lietuvą* (pareiškimo Nr. 34085/09), 40 punktas, 1997 m. gruodžio 19 d. sprendimas byloje *H. prieš Suomiją* (pareiškimo Nr. 20772/92), 55 punktas). Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje taip pat ne kartą pažymėta, kad įstatymo reikalavimas motyvuoti teismo sprendimą nereiškia įpareigojimo teismui atsakyti į kiekvieną proceso dalyvio argumentą (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2019 m. vasario 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-60-261/2019, 2009 m. liepos 24 d. nutartis administracinėje byloje Nr. P⁷⁵⁶-1 51/2009).

Byloje buvo nustatyta, kad pareiškėjai neteisėtai buvo atimta teisė pataisos įstaigos parduotuvėje įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą, sausus sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį, kruopas, makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d., ir įsigyti kruopas ir makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d., ir šiais aspektais nustatyta valstybės deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlyga - valstybės valdžios institucijos neteisėti veiksmai (neveikimas) (CK 6.246 straipsnis). Pripažintina, jog tokios kalinimo sąlygos pareiškėjai galėjo sukelti diskomfortą ir kitus neigiamus išgyvenimus. Nustatęs neteisėtą neveikimą, teismas, įvertinęs byloje surinktą medžiagą, konstatuoja esant ir kitus deliktinės atsakomybės elementus: žalą ir priežastinį ryšį (CK 6.247 ir 6.249 straipsniai).

Šioje byloje pareiškėja pareiškė reikalavimą dėl neturtinės žalos atlyginimo, siekdama apginti savo pažeistą teisę į teisės aktais nustatytas įkalinimo pataisos namuose sąlygas. Tačiau neturtinės žalos atlyginimas pinigais nėra vienintelis pažeistų teisių gynimo būdas. ABTĮ 88 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta, kad teismas gali patenkinti skundą ir išspręsti ginčą kitu įstatymu numatytu būdu. CK 1.138 straipsnyje kaip asmens teisių gynimo būdas nurodytas ne tik turtinės ar neturtinės žalos išieškojimas (CK 1.138 straipsnio 6 punktas). CK 1.138 straipsnio 8 punkte numatyta, kad asmens teisės teismas gina ir kitais įstatymų numatytais būdais.

Europos Žmogaus Teisių Teismas, gindamas Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje įvirtintas pagrindines žmogaus teises ir laisves, neretai konstatuoja, kad teisės pažeidimo pripažinimas savaime yra pakankama ir teisinga satisfakcija už patirtą neturtinę žalą (žr., pvz., Europos Žmogaus Teisių Teismo 2017 m. rugsėjo 5 d. sprendimą *B. prieš Rumuniją*, pareiškimo Nr. 61496/08; 2014 m. spalio 2 d. sprendimą *H. prieš Norvegiją*, pareiškimo Nr. 15319/09; 2000 m. spalio 10 d. sprendimą byloje *D. prieš Lietuvą*, pareiškimo Nr. 42095/98; 2006 m. spalio 10 d. sprendimą byloje *L. L. prieš Prancūziją*, pareiškimo Nr. 7508/02). Taigi, teisės pažeidimo pripažinimas byloje, susijusiose su neturtinės žalos atlyginimu, tam tikrais atvejais gali būti savarankiškas pažeistų asmens teisių gynimo būdas. Tai reiškia, kad

ne visais atvejais tam, jog būtų apginta pažeista neturtinė teisė, priteisiamas neturtinės žalos atlyginimas pinigais. Neturtinės žalos atlyginimas pinigais priteisiamas, jeigu konkrečiu atveju nustatoma, kad teisės pažeidimo pripažinimo nepakanka pažeistai teisei apginti (žr., pvz., Europos Žmogaus Teisių Teismo 2014 m. sausio 28 d. sprendimą *O'K. prieš Airiją*, § 202, pareiškimo Nr. 35810/09; 2003 m. lapkričio 6 d. sprendimą byloje *M. prieš Lietuvą*, § 33, pareiškimo Nr. 53161/99). Tokios pozicijos laikomasi ir Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje (žr., pvz., Civilinių bylų skyriaus išplėstinės teisėjų kolegijos 2008 m. sausio 2 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-7-2/2008; Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-22/2012). Administracinėse bylose Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija taip pat nusprendė, kad pažeidimo pripažinimas šiuo atveju laikytinas pakankama bei teisinga satisfakcija už pareiškėjo patirtą skriaudą (2018 m. balandžio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2210-1062/2018; 2017 m. vasario 1 d. nutartis byloje Nr. A-376-662/2017; 2013 m. balandžio 25 d. nutartis byloje Nr. A¹⁴⁶-601/2013).

Byloje nustatyti pažeidimai truko neilgą laikotarpį.

Nors iš pareiškėjos laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d. buvo atimta teisė pataisos įstaigos parduotuvėje įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą, sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį, kruopas, makaronus, pareiškėjos turimi minėti produktai iš pareiškėjos (kaip ir iš kitų nuteistųjų) paimti nebuvo, pareiškėjai buvo leista pabaigti juos suvartoti (b. 1. 25).

Teismas, įvertinęs aukščiau šiame procesiniame sprendime paminėtas aplinkybes, sprendžia, kad šioje byloje yra pagrindas nepriteisti pareiškėjai neturtinės žalos atlyginimo pinigais ir apsiriboti jos teisės į teisės aktuose nustatytas baudmės atlikimo sąlygas pažeidimo pripažinimu, kaip pakankama satisfakcija už jos teisių pažeidimą. Teismo sprendimu pripažįstama, kad buvo pažeista pareiškėjos teisė į Lietuvos Respublikos teisės aktais nustatytas baudmės atlikimo sąlygas Panevėžio pataisos namuose tuo, kad pareiškėjai buvo atimta teisė pataisos įstaigos parduotuvėje įsigyti natūralią arbatą, kavą, kakavą, sausas sriubas, sausus antruosius patiekalus, sausą sultinį, kruopas, makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. birželio 29 d. iki 2020 m. liepos 16 d., ir įsigyti kruopas ir makaronus laikotarpiu nuo 2020 m. liepos 16 d. iki 2020 m. rugpjūčio 20 d. o reikalavimas dėl neturtinės žalos atlyginimo pinigais atmetamas kaip nepagrįstas.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 87 straipsniu, 88 straipsnio 1 punktu, 4 punktu, 132 straipsnio 1 dalimi, 133 straipsniu,

n u s p r e n d ž i a :

skundą tenkinti iš dalies.

Pripažinti, kad Panevėžio pataisos namuose buvo pažeista Z. teisė į Lietuvos Respublikos teisės aktais nustatytas baudmės atlikimo sąlygas.

Pareiškėjos reikalavimą dėl neturtinės žalos atlyginimo pinigais atmesti kaip nepagrįstą.

Kitoje dalyje skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per trisdešimt kalendorinių dienų nuo jo paskelbimo dienos apeliacine tvarka gali būti skundžiamas Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui per Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmus.

Teisėja

Irena Varžinskienė